

عنوان مقاله:

نقش عوامل محیطی و اقلیمی در طراحی معماری پایدار

محل انتشار:

همایش ملی معماری پایدار و توسعه شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مرجان دهقانی - کارشناس ارشد معماری

مریم حق پناه - کارشناس ارشد معماری

خلاصه مقاله:

مسکن و ساختمان یکی از مهمترین بخشهای اقتصادی کشور بوده و طیف گسترده ای از سایر صنایع را برای فعالیت های خویش به همراه دارد اصلاح الگوی ساخت و ساز بهره برداری و بازیافت مصالح در پایان عمر ساختمان ازدغدغه های مهم کشورها برای توسعه پایدار می باشد در گذشته تاریخی ایران نیز الگوهای بهینه مسکن از جمله در مصرف انرژی و سازگاری با محیط وجود داشته که پشتوانه فرهنگی و اجتماعی خوبی محسوب میشوند توجه و تامل در استفاده از مصالحی که کمترین اثرات منفی زیست محیطی را در مجموع دوره تولید مصالح ساخت و بکارگیری در ساختمان بهره برداری نگهداری و همچنین دوره پس از اتمام بهره برداری را داشته باشد امری ضروری است و همچنین طراحی مناسب ساختمان عایق کاری ها پوشش و چتر ساختمان به صورتی که در مجموع عمر آن کمترین تلفات انرژی را داشته باشد از اهداف این مقاله می باشد به نظر میرسد بتوان با بکار بستن سیاست هایی کوشش های اساسی را در جهت صرفه جویی در مصرف انرژی و ایجاد یک تحول عظیم در نحوه تولید ساختمان را سامان داد بهبود الگوی ساختمان و تلفیق با دیدگاه های زیست محیطی منجر به ارتقای کیفیت مصالح مصرفی روشهای ساخت روشهای بهره برداری و بازیافت میشود که علاوه بر کاهش اثرات منفی بر محیط زیست زمینه های نوینی برای نوآوری و اشتغال در بخش ساختمان فراهمی آورد

کلمات کلیدی:

الگوی بهینه مسکن، انرژی، طراحی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/213677>

